

[Valdemar Thomsen.]

givningsmagten kan gøre noget alvorligt for at bedre Befolkningens Ernæring. Maa-ske den højtærede Indenrigsminister ved denne Lejlighed vil sige os, om man fra Autoriteternes Side agter at imødekomme dette Krav.

For mig er der ingen Tvivl om, at det økonomisk set vilde være klogt at anvende nogle Hundrede Tusinder paa dette Omraade, sandsynligvis med det Resultat, at der til Gengæld kunde spares Millioner til Bekæmpelse af Sygdomme. Der er god Grund til at tro, siger Dr. Johanne Christiansen i den omtalte Bog, at vor Kosts Vitaminfattigdom i væsentlig Grad er Skyld i, at der kasseres 42 pCt. unge Mænd til Session. Dr. Christiansen siger et andet Sted, at det er at faa Stene for Brød, naar vi faar Luksus som Betaling for livsvigtige Vitaminer i Smør, Fløde og Æg, der skulde beskytte vore egne Børn mod Ernærings-sygdomme og elendige Tænder. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed rejse det Spørgsmaal, om det ikke er paa Tide at gaa over til at anvende Smør i Stedet for Margarine i Hæren og paa vore Hospitaler og i lignende offentlige Institutioner. I Norge har man for længst reformeret Soldaternes Kost med det Resultat, at Tuberkulose-sygeligheden formindskedes med eet Slag til $\frac{1}{10}$ af, hvad den var før. Det skete samtidig med, at Forkølelser og lignende Svagheder næsten fuldstændig forsvandt blandt Soldaterne. Trods disse Erfaringer, som man formodentlig ogsaa herhjemme er bekendt med, fortsætter man i Modsætning til, hvad Tilfældet er i Ulandet, med at anvende Margarine paa Hospitalerne.

Med alt dette for Øje er der, forekommer det mig, Grund til at være agtpaa-givende, og jeg vil meget henstille til den højtærede Indenrigsminister og til det Udvalg, der formodentlig nu bliver nedsat, at tage under alvorlig Overvejelse, om det ikke vilde være formaalistjenukt at skænke Vitaminspørgsmaalet langt mere Interesse, end Tilfældet indtil Dato har været.

Aksel Larsen: Jeg har taget Ordet, fordi der er en meget vigtig Sag, hvormed jeg mener, der skal siges noget fra denne Talerstol. Jeg tillader mig at foreslaa følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler sin Afsky over den fuldbyrdede Henrettelse af den tyske Kommunist Claus, paalægger det Regeringen over for den tyske Rigsregering at gøre opmærksom paa, at den danske

Befolkning betragter det skete som et politisk Mord, der udelukkende er begrundet med den myrdedes Overbevisning, men ikke med nogen konkret Forbrydelse, og er af den Mening, at den tyske Stat derved absolut og endeligt har berøvet sig ethvert Skin af Berettigelse til at regnes for en Retsstat.

Tinget gaar dermed over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Folketingets Forretningsorden paalægger mig at oplæse den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, men jeg gør opmærksom paa, at jeg maa modsætte mig, at man her i Tinget kommer ind paa en Drøftelse af andre Staters indenrigske Forhold. Den fremsatte Paastand lyder saaledes:

„Idet Folketinget udtaler sin Afsky over den fuldbyrdede Henrettelse af den tyske Kommunist Claus, paalægger det Regeringen over for den tyske Rigsregering at gøre opmærksom paa, at den danske Befolkning betragter det skete som et politisk Mord, der udelukkende er begrundet med den myrdedes Overbevisning, men ikke med nogen konkret Forbrydelse, og er af den Mening, at den tyske Stat derved absolut og endeligt har berøvet sig ethvert Skin af Berettigelse til at regnes for en Retsstat.

Tinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Aksel Larsen: Det er udelukket i Henhold til Forretningsordenens Bestemmelser at optage en Debat om Formandens Fortolkning af denne Forretningsorden. Det ligger imidlertid saaledes, at der for det første altid i dette Ting er frit Slag, naar et eller andet æret Medlem vil angribe Sovjetunionen eller blande sig i Sovjetunionens indre Forhold. Og for det andet findes der Situationer, hvor man er nødt til at tale eller forsøge paa at tale, fordi det vil være ufor-svarligt, vil være en Forbrydelse at tie. Jeg ønsker ikke her nogen omfattende og støjende Konflikt med Formandens Klokke. Jeg er af den Opfattelse, at Paastanden efter sin Ordlyd fuldt ud motiverer sig selv, og at den burde finde Tilslutning. Jeg erkender, at jeg jo nok ikke kan gøre mig Haab om andet, end at denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen bliver forkastet. Ikke desmindre er der i hvert Fald naaet noget ved, at den overhovedet kan fremsættes her i dette Ting, og netop fordi Tingets Forretningsorden er af en saadan Art, som den er, og haandhæves paa den Maade, som den